

Stefka István: Indiánok

2014 július 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Az indiánok szerintem az emberiség legnemesebb példányai. A természet kegyetlen törvényszerűségei érlelik nemessé, bátorrá és alkalmazkodóvá őket. Ha lenne még egy életem, azt legszívesebben köztük élném le.”

Egy pillanatnyi megvilágosodása közben mondta ezt George Armstrong Custer tábornok, a hetedik lovasezred

parancsnoka, az észak-amerikai indiánok legádázabb ellensége, aki mindvégig semmibe vette a szabadságukért küzdő indiánokat.

Akkor még, harminchét évesen nem tudta, hogy nem sokkal később a Little Bighorn folyónál lezajlott ütközetben, az Ői? Bika vezetésével harcoló, közös táborba vonult lakota-sziú, arapaho és csejen indiánok, a szerződéseket sorozatosan megszegő és folytonosan nyugatabbra vonuló fehérek ellen 1876-ban rá és katonáira súlyos vereséget mér. Az észak-amerikai indián háborúk egyik legnagyobb csatájában Custer parancsnok katonáival együtt az utolsó emberig odaveszett. Az indiánok győzelme azonban nem állította meg a fehér ember elnyomulását. De nem is ez a lényeg.

Ennek a történetnek is van egy örökké tartó tanulsága. Nem szabad lenézni, alábecsülni az ellenfelet. Ez minden oldalra igaz. A másik, hogy az adott szó megszegése hosszú távon súlyos morális következményekkel jár, felbomlik az addig kialakult rend, és innentől kezdve kiszámíthatatlanul zajlanak az események. Az indiánok legnagyobb tévedése az volt, hogy azt hitték, a sápadtarcúak is úgy gondolkodnak az életéről és a szabadságról, mint ők. A rézbőr nem azért harcolt, hogy ölhessen, hanem azért, hogy megmaradjon, és a gyerekei is megmaradjanak. Hogy ennek az eredménynek mi lett a vége, azt tudjuk. De nem volt értelmetlen. Ahogyan nem

voltak értelmetlenek a magyar szabadságharcok sem, amelyek ugyan sohasem végződtek győzelemmel, de a magyarságot újabb és újabb, megerősödő identitástudattal, morállal ruházták fel. Ezt az érzést vitte tovább a magyarság apáról fiúra vagy anyáról leányaira, mert a magyar szabadságküzdelmekben mindig fontos szerepük volt a népeknek. A magyar történelem fejlődését, visszafejlődését máig ezek az ellentétes gondolkodások, cselekvések határozzák meg. Ennek haladó történetét mindig az motiválta, hogy egyes társadalmi rétegeknek, csoportoknak, magának az egyénnek milyen viszonya volt, van a hazához. A haza, az otthon az a centrális erő, amely több mint egy évezrede igazolja a történelmet formáló egyén tetteinek jogát, jogosságát. Azaz mellette, érte vagy ellene tesz bármit is. Ez az alapigazság nem veszítette el időszerűségét, sőt a mai politikai életre is érvényes.

A jelenlegi balliberális oldal zavarodottságának is ez a lényege. Nem tud morálisan választani. Ha választ, akkor is akarva vagy akaratlanul többnyire népe, hazája ellen cselekszik. Ez az, amit sokan nem bocsátanak meg nekik. A hét végi Farkasházy-féle találkozó politikai jelentéktelensége éppen ebből fakadt. Hiányzott belőle a centrális erőter, a cél, hiányzott belőle talán maga a nép, az emberek, akikért érdemes harcolni. A baloldal talpra állásáról, az újra összefogásról lett volna szó, de a jelenlévők maguk sem tudták, hogy miért vannak ott, és mit akarnak. A múlton, a múlt kudarcain, tévedésein rágódtak, a Fidesz érthetetlen sikerein. A Balaton-parton elkelő idegenek, kívülállók voltak önmaguknak s egymásnak. Egymástól várták a megerősítést, az akolmeleget, hogy visszatérnek a hatalomba. Csak a hogyan, mikor, minek, kivel s a miért kérdéseinek átbeszélése elmaradt. Öncélú volt ez a találkozó, mint annyi más balliberális összejövetel. A tavalyi találkozó két megmondóembere azonban hiányzott: Heller Ágnes és Konrád György. Erőszakos politikai beavatkozásuk, a Mesterházy Attila, Bajnai Gordon csapatainak összehozásának kísérlete, Gyurcsány Ferencsel megspékelve megbukott. Talán szégyellték elvetelt tanácsaikat, ami a baloldal évtizedekig kiható nagy kudarcát hozza. Ungvári Tamás fogalmazta meg a Hír Tv-ben a legpregnansabban, a miért nincs vezetője a baloldalnak kérdését, illetve máshol miként születik meg: „...nem tudjuk, az eddigi teljesítmény nem azt mutatja, hogy van, de hát holnapután jöhet valaki, hát hogy jöttek a mi vezetőink, egy óra alatt jöttek, ott voltak a kollégiumban, egyszer csak eldöntötték, hogy megváltoztatják a világot, kipattantak a Hősök terére, és megvolt a vezető. Kettő órával előtte nem tudták, hogy született egy vezető, a vezetőket azok így születnek”. Ungvári Tamás nyilván a Fideszre és Orbán Viktorra gondolt.

Persze vezetővé, vezető erővé váláshoz mindez kevés, sok minden kell még hozzá. Például hit, ügyszeretet, rengeteg munka, összefogás, elhivatottság, elkötelezettség a haza, a nemzet, a nép iránt, amely le tudja győzni – nem fegyverrel, a szó erejével, jó példával – a sok rosszakarót belföldön-külföldön egyaránt. Ezek a jellemvonások, ezek az emberek egyelőre csak a nemzeti oldalon találhatók meg. Az író joggal ezt keresi a baloldalon, ami még csak a vágyálmaiban van meg. Itt is szükség lenne egy Custer tábornok-féle megvilágosodásra, katarziszra. Tudni kellene, mikor legyen az ember indián.

Stefka István – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkszámít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló